

El COMB i les especialitats de Medicina de l'Esport i de Medicina Legal i Forense

MARC SOLER,
director adjunt corporatiu del COMB

No sabem ben bé per quin motiu l'Administració de l'Estat, en l'esborrany del nou Decret 183/2008, de 8 de febrer, de formació especialitzada, va preveure la possibilitat de suprimir les especialitats mèdiques de Medicina de l'Esport i de Medicina Legal i Forense.

Cal dir que, en la redacció definitiva del Decret, l'article que feia referència a la supressió ja no hi figurava, i que el COMB va mantenir una posició molt activa amb l'objectiu d'evitar l'esmentada supressió. Per això va mantenir un seguit de reunions amb els metges especialistes afectats per tal de coordinar les accions que calia fer davant del Ministeri de Sanitat i Consum.

Al setembre de 2007, la Junta de Govern del COMB va elaborar el següent document de posició que, entre d'altres utilitats, va

El Col·legi va mantenir una posició molt activa amb l'objectiu d'evitar la supressió de les especialitats de Medicina de l'Esport i de Medicina Legal i Forense

servir per evitar que l'Administració prengués una decisió que nosaltres considerem un error:

“1. Una decisió d'aquest tipus requereix el consens amb la professió i amb els afectats.

2. Les necessitats socials que queden cobertes en l'exercici d'aquestes especialitats no només

són plenament vigents sinó que augmenten progressivament entre la població, ja sigui en l'àmbit de la promoció de la salut i l'esport, ja sigui en l'àmbit d'una major demanda de serveis judicials medicoforense.

3. La supressió d'aquestes especialitats pot repercutir en la qualitat del servei prestat en el seu àmbit d'actuació.

4. La supressió, en cap moment justificada, nega implícitament la possibilitat de formació dels metges en aquestes matèries. L'Administració renuncia a establir per a aquestes dues especialitats el sistema de residència retribuït, com a la resta d'especialitats mèdiques, trencant el sistema de formació MIR de manera totalment arbitrària.

5. El COMB exigirà al Ministeri de Sanitat i al Departament de Salut el manteniment d'aquestes especialitats al sistema de residència tal com preveu la Llei d'Ordenació de les Professions Sanitàries.”

Ambdues especialitats tenen un important futur professional i acadèmic i tenen un repte pel que fa a la formació especialitzada via MIR, amb la confecció d'un nou programa formatiu que permeti adequar l'especialitat als reptes de futur dels seus professionals. ●

Bloc de Jaume Padrós al web col·legial.

La situació dels MIR

GUSTAVO TOLCHINSKY,
vocal

No es pot dissociar la realitat social de la del col·lectiu MIR. L'encariment del cost de la vida acompanya i preocupa els residents com a la resta de joves que treballen per a la seva emancipació. El 2007 ha significat per a molts residents la constatació que la millora de les condicions remuneratives que ja venia del darrer any –amb una pujada del sou base afegida a l'increment del preu d'hora de guàrdia–, ha permès a molts joves residents apropar-se una mica més a l'ideal d'independència personal.

No obstant això, l'objectiu del període MIR és la formació de qualitat, que ha d'encaixar en un marc laboral i s'ha d'encabir en una realitat de pressió assistencial, per molt que tot junt sembli la quadratura del cercle. El desenvolupament del “Decret MIR” (1146/2006), que regula la relació laborals dels residents, aprovat a l'octubre de 2006, normalitza la situació d'al·legalitat que crònicament patien els MIR. Però durant l'any següent a la seva publicació es va fer palès que quedava una mica coix sense la complementària regulació de la formació que es va acabar de

L'estudi sobre la salut dels MIR ens mostra dades molt útils per entendre quins problemes poden patir els residents al llarg de la seva formació i intenta identificar possibles factors facilitadors

polir aquest darrer any. El punt calent d'aquest Decret 1146 ha estat l'article que feia referència a la lliurança de la guàrdia, que es va modificar en la proposta de decret que regula la formació pendent d'aprovació a finals del 2007.

Mentre tot això passava a Madrid, al COMB seguíem pensant que la formació dels MIR com a professionals estava mancada d'alguns coneixements no clínics, però de gran rellevància per a la pràctica quotidiana de la professió. Estem parlant de la Deontologia i la Responsabilitat Professional. Al març, i amb l'empenya del doctor Joan Monés, entre d'altres col·laboradors, vam poder presentar una jornada intensiva per a residents sobre aquests dos grans temes que creïem bàsics per a un desenvolupament professional ple.

Per poder fer propostes constructives en l'àmbit dels MIR, hem volgut conèixer millor la realitat dels residents. El 2006, es va dur a terme una tasca molt important en referència a la salut dels MIR. Aquesta tasca va seguir el 2007 en la mateixa direcció, gràcies a la Fundació Galatea, i va culminar amb la publicació de la *Guia per a tutors de residents* i la finalització de l'estudi sobre la salut dels MIR. Aquest estudi ens mostra dades molt útils per entendre quins problemes poden patir els residents al llarg de la seva formació i intenta identificar possibles factors facilitadors. Reconeixent aquests factors estarem en disposició de fer propostes més ajustades a les veritables necessitats del sistema i dels residents. Dades com que gairebé el 10 % dels residents estudiats consumeixen antidepressius autoprescrits i un 7,5 % prenen tranquil·litzants són importants de conèixer i de seguir estudiant. Per aquest motiu, durant aquest darrer any, s'han elaborat diferents propostes de caire preventiu per lluitar contra algunes tendències que s'han detectat en els residents. ●